

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 99.

Solgte Session.

44de Møde.

Mandagen den 10de December Kl. 1.

(Forsar.)

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet (forts.): Jeg skal derfor paa det Allerbestemteste modsætte mig, at nogen som helst af de Resolutioner, som henhøre under Ministeriets endelige Afgjørelse, blive indbragne under Domstolene; men der er en Forveksling tilstede med det, at Grændsen mellem den dømmende og administrative Myndighed er i Grundloven overladt til Domstolenes Afgjørelse. Jeg kan ikke føle mig beroliget ved den ærede Ordførers Bemærkninger med Hensyn til § 4. Udvalgets Forslag til denne Paragraf siger for, at Sagen kan forlange, naar en Kirke er afbrændt, at den skal gjenopføres i større Dimensioner; det afgjør det Spørgsmaal, at der ikke paahviler Kirkeeerne den Forpligtelse. I den paafølgende Paragraf reises der rigtignok saa nogen Tvivl, idet der staaer, at „Kirkeministeriet har at bestemme, hvorfra Omkostningerne dertil skulle tages, forsaavidt Kirkeeieren ikke maatte være pligtig at bære dem.“ Kirkeeierens Forpligtelse i denne Henseende gjøres altsaa ubestemt, men seer man saa hen til Udvalgets § 4, har man der et fuldstændigt Beviis for, at der ikke paahviler Kirkeeieren nogen Pligt i saa Henseende. Jeg vil derfor ikke om, at disse to Paragraffer skulle komme. De der ved seer en dem efter min Mening paahvilende rettlig Forpligtelse afgjort

i deres Favør, men af samme Grund kan jeg ikke gaae ind derpaa i denne Stikkelse. Jeg anseer altsaa fremdeles Afstemningsposterne 12 og 14 som meget lidet ønskelige, og maa ligeledes fastholde mine Udtalelser med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 1. Man skal slet ikke være saa bange for Ministeriets Afgjørelser i den Slags Sager; man veed jo meget godt, at Ministeriet er lempeligt og ganske anderledes at komme tilrette med end Domstolene. Man har derfor ogsaa givet Bedkommende Appel fra Synet til Ministeriet, men har man givet denne Appel, forekommer det mig, at der heller ikke kan være Betænkelse ved at lade Ministeriet fritage for Syn i saadanne enkelte Tilfælde, hvor der er truffet særskilte Foranstaltninger, eller give det Myndighed til at bestemme i de enkelte Tilfælde, at der indrettes et særligt Syn f. Ex. for Domænekirkerne. Det særlige Syn kunde da godt tilkalde Haandværksmesteren, naar det ansaae det fornødent; det udelukkes paa ingen Maade herved.

Rosenvorn: Naar den høitagtede Minister har gjort den ærede Ordfører opmærksom paa en feilagtig Opfattelse af Grundloven, kan jeg naturligvis ikke Andet end fuldkommen give den høitagtede Minister Ret deri; men jeg troer, at naar vi anvende den ærede Ordførers Udtalelser paa det enkelte Tilfælde, hvorpaa han nærmest gjorde dem anvendelige, vil den høitagtede Minister give mig Ret i, at det er et Spørgsmaal, hvis Afgjørelse Regeringen vistnok kun i yderst saa Tilfælde bør unklade at lade komme under Domstolene. Jeg har